

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO PRÁVNÍ

MOCI dne 28. 2. 2006 a je

VYKONATELNÉ dne 16. 3. 2006

Český telekomunikační úřad

Odbor přezkoumávání rozhodnutí

Dne 14. 6. 06 K. K. K.

Praha - 3 -02- 2006

Čj. 33 398/2005-603/III. vyř.

Na základě odvolání (rozkladu) podaného dne 2. 8. 2005, paní

[redacted], podle § 61 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, proti rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro oblast Praha, ze dne 28. 7. 2005, čj. 018394/2005-631/Men/G, o návrhu obchodní společnosti Eurotel Praha, spol. s r.o., se sídlem Vyskočilova 1442/1b, 140 21 Praha 4, zastoupené JUDr. Jaroslavem Mrázem, proti paní [redacted] ve věci povinnosti k finančnímu plnění vyplývající ze smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb, za poskytnuté telekomunikační služby u telefonní stanice č. 602/59 65 94 za zúčtovací období od 8. 8. 2004 do 7. 9. 2004 a dále od 8. 10. 2004 do 7. 11. 2004, včetně vyúčtované smluvní pokuty v celkové výši 7.451,- Kč, vydávám podle § 123 odst. 1 a § 136 odst. 1 a 3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), podle § 82 odst. 3, § 95 bodu 8 písm. d), § 102 odst. 1 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o telekomunikacích“) a na návrh zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 správního řádu, toto

rozhodnutí:

Podle § 59 odst. 2 správního řádu se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně se potvrzuje.

Odůvodnění:

Společnost Eurotel Praha, spol. s r.o. ve shora uvedeném zastoupení (dále jen navrhovatel) podala návrh ze dne 15. 4. 2005 na zahájení správního řízení na zaplacení ceny veřejné telekomunikační služby u mobilní telefonní stanice č. 602/59 65 94, účastnice, [redacted] (dále jen odpůrkyně), za zúčtovací období od 8. 8. 2004 do 7. 9. 2004 a dále od 8. 10. 2004 do 7. 11. 2004, včetně vyúčtované smluvní pokuty v celkové částce 7.451,- Kč.

Dne 29. 4. 2005, kdy byl návrh doručen správnímu orgánu, bylo ve věci zahájeno správní řízení. V průběhu správního řízení obdržel správní orgán I. stupně vyjádření matky účastnice, která uvádí, že telefon byl zřejmě odcizen a zablokováním SIM karty proti zneužití považovali vše za vyřízené. Z důvodů těžké sociální a finanční situace rovněž uvádí, že je v jejich možnostech (smlouvu uzavřela nejstarší, již plnoletá dcera, která mobil dala do užívání nezletilé sestře) uhradit protetelefonované hovorné, ale nikoli smluvní pokutu ve výši 6.968,- Kč.

Po provedeném dokazování a posouzení případu vydal správní orgán I. stupně dne 28. 7. 2005 rozhodnutí, kterým návrhu vyhověl a uložil odpůrkyni, účastnici mobilní telefonní stanice č. 602/59 65 94, povinnost zaplatit ceny za poskytnuté veřejné telekomunikační služby z uvedené telefonní stanice za zúčtovací období od 8. 8. 2004 do 7. 9. 2004 a dále od 8. 10. 2004 do 7. 11. 2004, včetně vyúčtované smluvní pokuty, v celkové částce 7.451,- Kč.

Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala odpůrkyně v zákonné lhůtě odvolání dne 2. 8. 2005, ve kterém znovu zopakovala skutečnosti uvedené v průběhu správního řízení s tím, že nebyla dostatečně informována a poučena o důsledcích nedodržení smlouvy uzavřené na dobu určitou 24 měsíců. Při jednání s navrhovatelem se pokusili dohodou dosáhnout odpuštění vyúčtované smluvní pokuty a rovněž dojednání splátkového kalendáře dle finančních možností rodiny. Splátky ve výši 50,- Kč měsíčně jí však byly odmítnuty. Vyčíslenou částku za smluvní pokutu považuje za nepřiměřenou, se smluvní pokutou kategoricky nesouhlasí a ani s postupem navrhovatele, která ji uváděla v omyl. Žádá z těchto důvodů o zrušení rozhodnutí do částky ve výši smluvní pokuty.

O podaném odvolání byla v souladu s § 56 správního řádu vyrozuměn navrhovatel, který se k němu vyjádřil svým dopisem ze dne 12. 8. 2005, ve kterém uvedl, že trvá na svém stanovisku uvedeném v předchozí korespondenci. V průběhu správního řízení bylo ze strany navrhovatele sděleno, že odpůrkyně využila zaměstnanecké nabídky pro nákup mobilního přístroje za zvýhodněnou cenu s tím, že za aktivaci zaplatila pouhou 1,- Kč. Při podpisu účastnické smlouvy se pak zavázala dodržovat Všeobecné podmínky a ceník služeb spolu s dalšími příslušnými materiály. Od počátku smluvního vztahu byly faktury zasílány na adresu: [redacted] a později na žádost odpůrkyně na adresu [redacted]. Na žádost [redacted] po předchozí identifikaci byla telefonní linka dne 28. 8. 2004 dočasně odpojena z provozu pro krádež. Ze strany odpůrkyně nebyly uhrazeny odebrané

služby ani do doby odpojení. O novou SIM kartu a obnovení služeb odpůrkyně nepožádala, proto smluvní vztah skončil a došlo k naúčtování smluvní pokuty.

Podle dosavadní právní úpravy, § 95 bodu 8 písm. d) zákona o telekomunikacích, Český telekomunikační úřad rozhodoval spory o povinnosti účastníka k finančnímu plnění vyplývající ze smlouvy mezi provozovatelem veřejné telekomunikační sítě a účastníkem o poskytování telekomunikačních služeb, a tedy i spory vzniklé z neplnění § 82 odst. 3 tohoto zákona. V něm je stanovena povinnost účastníka veřejné telekomunikační služby uhradit za poskytnutou veřejnou telekomunikační službu cenu ve výši ceny platné v době poskytnutí této služby.

Dne 1. května 2005 nabyl účinnosti zákon o elektronických komunikacích, jehož § 136 odst. 3 stanoví, že řízení zahájená a nedokončená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona budou dokončena podle dosavadních právních předpisů.

Vzhledem k tomu, že správní řízení v této věci nebylo pravomocně skončeno přede dnem 1. 1. 2006, kdy nabyl účinnosti zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, v souladu s ustanovením § 179 odst. 1 tohoto zákona se řízení dokončí podle dosavadních předpisů, tj. podle zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno z hlediska právní i skutkové podstaty. Dopisem ze dne 13. 12. 2005 odvolací orgán vyzval odpůrkyni o doložení příjmů a případně ostatních majetkových poměrů tak, aby mohla být posouzena sociální a finanční situace odpůrkyně, která ve svém odvolání právě na její tíživost poukazuje. Dále byl dopisem z téhož dne vyzván návrhovátelem k tomu, aby vzhledem k uvedeným skutečnostem zvažil požadovanou výši smluvní pokuty a dále uvážil možnost vyřešit tento spor smírnou cestou s eventuálním plněním ve splátkách.

Ve svém dopise ze dne 3. 1. 2006 zaslala odpůrkyně potvrzení o studiu na Svatojánské koleji – vyšší odborné škole pedagogické a její příjmy za rok 2005, ve kterém jí byly Úřadem práce v Kolíně, odborem státní sociální podpory, vyplaceny dávky celkem ve výši 4.880,- Kč. Dále odpůrkyně uvádí, že je ve studiu podporována svými rodiči, přičemž otec je v plném invalidním důchodu a matka je vedena na úřadu práce. Pro zdravotní obtíže má pouze brigádu – Dohodu o provedené práci na 100 hodin v roce. Uvádí, že je v možnostech rodiny uhradit dlužné hovorné v částce 424,16 Kč.

Společnost Eurotel Praha, spol. s r.o. pak ve svém podání ze dne 4. 1. 2006 uvedla, že [redacted] společně s uzavřením Smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb využila Speciální nabídky pro zaměstnance významných

zákazníků a zakoupila za zvýhodněnou cenu 495,- Kč mobilní telefon Nokia 3410. Podle čl. 11.1 Všeobecných podmínek v případě, že účastník splní podmínky a využije Speciální nabídky, vztahují na něj podmínky Speciální nabídky a podmínky uvedené v tomto článku. Z dalších ustanovení čl. 11 Všeobecných podmínek pak vyplývá, že účastník může získat zboží nebo služby za zvýhodněnou cenu, popř. jiné výhody uvedené ve Speciální nabídce. Bude-li v průběhu doby uvedené ve Speciální nabídce přerušeno poskytování služeb z důvodů vzniklých na straně účastníka nebo bude-li Smlouva vypovězena, má se za to, že účastník porušil podmínky Speciální nabídky. Při porušení smluvních podmínek je společnost Eurotel Praha, spol. s r.o. oprávněna vyúčtovat smluvní pokutu. Jedním z případů, kdy může účastník požádat o přerušování poskytování služeb je odcizení nebo ztráta SIM karty nebo mobilního telefonu, a to nejdéle na dobu 14 dnů. Jestliže pak účastník požádá o obnovení poskytování služeb ve stanovené lhůtě, Eurotel Praha, spol. s r.o. za poplatek poskytování služeb obnoví a účastník není povinen zaplatit smluvní pokutu. Výše smluvní pokuty se zpravidla odvíjí od výše rozdílu plné ceny a zvýhodněné ceny zboží nebo služeb. Dne 28. 8. 2004 byla na žádost [REDAKCE], jejíž jméno a adresa jsou uvedeny v Žádosti o poskytování telekomunikačních služeb pro zasílání faktur, odpojena dočasně telefonní stanice z provozu z důvodů krádeže. V souladu s čl. 11. 5. Všeobecných podmínek však účastnice již poté nepožádala znovu o zapojení předmětné telefonní stanice. Tím porušila svůj závazek využívat nepřetržitě služeb navrhovatele po dobu 24 měsíců ode dne podpisu smlouvy a zcela mylně se domnívala, že nahlášením krádeže bylo vše vyřešeno.

Navrhovatel k námitce správního orgánu, že výše smluvní pokuty není zcela v souladu s výší zajišťovaného závazku, upozorňuje na výklad § 301 obchodního zákoníku, jehož ustanovení přiznává moderační právo výslovně pouze soudu a připouští, že správní řízení má sice např. v otázce uplatnění práv a stavění promlčecí doby stejné účinky jako podání žaloby k soudu, avšak to, zda lze rozšiřující výklad užít i ohledně moderačního práva ke snížení smluvní pokuty, ponechává správnímu orgánu na zvážení. Sám je toho názoru, že rozšiřující výklad v tomto případě použít nelze. I při aplikaci moderačního práva by bylo však nutné, aby bylo splněno kritérium „nepřiměřené“ výše dle § 301 obchodního zákoníku. Navrhovatel se domnívá, že vyčíslená smluvní pokuta k zajištění nepřetržitého využívání služeb po dobu 2 let, není v žádném případě nepřiměřená, navíc s přihlédnutím k tomu, že účastnice na počátku tohoto období měla možnost zakoupit telefon za velmi výhodných podmínek. Žádné snižování smluvních pokut není pro navrhovatele přípustné obecně a ani v tomto případě, a to i při přihlédnutí ke konkrétním okolnostem. Dále navrhovatel uvedl, že

se sice snažil dosáhnout vyřešení sporu smírem, avšak bez úspěchu. Jak odpůrkyně sama uvádí, bylo z její strany nabídnuto splácení dluhu v částce 50,- Kč měsíčně, z čehož je zřejmé, že ze strany navrhovatele není možné takový návrh považovat za seriózní základ k dalšímu jednání, neboť dlužná částka by pak byla splácena po dobu 12 let. Navrhovatel připouští, že po právní moci rozhodnutí správního orgánu je ochoten nabídnout odpůrkyni uzavření splátkového kalendáře, aby tak předešla případnému exekučnímu vymáhání. Výše splátek by však byla rozhodně vyšší a doba splácení kratší.

Z důvodů výše uvedených proto navrhovatel na svém návrhu trvá v plném rozsahu.

Při posuzování provedených důkazů bylo odvolacím orgánem konstatováno, že navrhovatel během řízení prokázal, že odpůrkyně v době vzniku dlužných cen za poskytnuté telekomunikační služby byla účastnicí předmětné telefonní stanice, a proto za jejich úhradu odpovídá ve smyslu ust. § 82 odst. 3 zákona o telekomunikacích. Odpůrkyně své účastnictví k dané telefonní stanici ani nepopírá a svůj dluh nezpochybňuje co do důvodu, pouze žádá o zrušení rozhodnutí co do částky ve výši smluvní pokuty.

Fakturované částky musí být uhrazeny podle článku 5 Všeobecných podmínek nejpozději do 18 dnů od vystavení účtu na účet společnosti Eurotel Praha, spol. s r.o. Paní Romana Antošová porušila svou povinnost vyplývající z účastnické smlouvy a neuhradila vyúčtované ceny za poskytnuté telekomunikační služby, a to ani na základě upozornění s uvedením náhradního termínu plnění, které jí bylo zasláno doporučeně. V souladu se Všeobecnými podmínkami bylo proto u tel. č. 602/59 65 94 dne 1. 1. 2005 poskytování služeb přerušeno.

Povinnost k finanční úhradě odebraných telekomunikačních služeb byla po právu stanovena odpůrkyni, která byla účastnicí závazkového smluvního vztahu a vyúčtované telekomunikační služby neuhradila. Povinnost k finanční úhradě přísluší toliko účastníkovi smluvního vztahu, a to i přesto, že je v Žádosti o poskytování telekomunikačních služeb uvedena fakturační adresa odlišná. Při podpisu smlouvy se odpůrkyně zavázala dodržovat Všeobecné podmínky a ceník služeb a měla se jimi tudíž řídit a postupovat podle nich i v případě ztráty mobilního telefonu včetně SIM karty, popř. s těmito podmínkami, které se ke smluvnímu vztahu vážou, seznámit i osobu, které umožnila telefon používat. I bez detailních znalostí Všeobecných podmínek mělo být účastnici jasné, že pokud se podpisem smlouvy zavázala používat služeb společnosti Eurotel Praha, spol.

s r.o. po dobu 24 měsíců, tak tento závazek musí dodržet, což bez SIM karty dost dobře není možné. Nemůže tedy s úspěchem namítat, že jí nebylo známo, že nahlášením ztráty mobilního přístroje se SIM kartou nedochází automaticky k ukončení smlouvy.

Jde-li o uplatnění smluvní pokuty, lze mít zato, že veškeré podmínky pro její přiznání byly naplněny. V argumentaci pro její přiznání se přitom lze ztotožnit s tvrzením navrhovatele. Nezpochybnitelným zájmem navrhovatele je to, aby účastníci využívali jeho služeb nejméně po dobu 24 měsíců a výše smluvní pokuty musí být tedy dostatečná, aby jednak motivovala účastníky k setrvání u závazku a za druhé, aby pokryla případné obchodní ztráty (z ušlého hovorného a měsíčních paušálů) způsobené předčasným ukončením smluvního vztahu. Společnost Eurotel Praha, spol. s r.o. se k dožádání správního orgánu II. stupně vyjádřila v tom smyslu, že pro ni není žádné snižování smluvních pokut přípustné obecně a ani v tomto případě, a to i při přihlédnutí ke konkrétním okolnostem. Zároveň navrhovatel připustil, že po právní moci rozhodnutí může samozřejmě nabídnout uzavření splátkového kalendáře s přiměřenou výší splátek a celkovou dobou splácení. Lze obecně vycházet z úvahy, že pokud byla účastnice schopna po dobu téměř deseti měsíců mobilní telefon provozovat a hradit vyúčtování, jehož výše dosahovala za dokladované období od 8. 8. 2004 do 7. 9. 2004 výši 424,16 Kč, bude rovněž schopna hradit splátky.

S přihlédnutím k prokázaným a nesporným skutečnostem uvedeným výše nezbylo než odvolání zamítnout a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdit.

Z důvodů výše uvedených jsem na základě svého oprávnění podle § 123 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Toto rozhodnutí je ve správním řízení konečné a není proti němu další odvolání přípustné.

Ing. David Stádník
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu